

L'agosarat art d'un home fràgil

Un home que només veia amb un ull.

Un artista pioner unit a les entranyes de la informàtica i la música experimental. Una vida de dolor i creació. Una mort seguida de fets macabres. Tot això recull 'Eusebi Sempere.

De l'art al microxip', mostra que s'inaugura a la Sala d'Exposicions de La Nau de la Universitat de València. Sempere, mestre valencià de la pintura i el dibuix més avançats, rep ara de ple allò que més li interessava com a recurs artístic: llum.

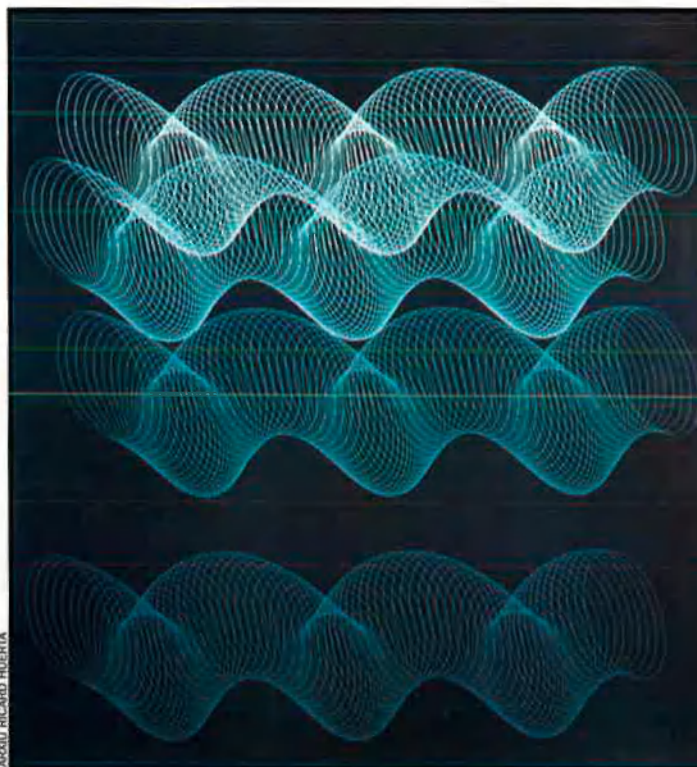

CONXA SEMPERE

Retrat de joventut d'Eusebi Sempere i la seua germana Conxa. En una entrevista per al catàleg de l'exposició, Conxa ofereix una visió d'Eusebi tan senzilla com profunda.

Sempere va ser un home abocat a una recerca: la de l'art-llum, la de l'art que il·lumina l'època en què és creat i deixa sediment. Un pintor tímid, i físicament feble, que tenia només visió amb un ull, però que creava amb fortalesa. Creava incessantment, a través de càlculs infinitesimals i esgotadors, no exempts de mística matemàtica. Pertanyia a una classe d'individus condemnats a la incomprensió de molts dels coetanis, de la pròpia terra. Va donar la seua col·lecció particular d'art al Museu Casa de

La Asegurada d'Alacant, però va mantenir les seues diferències interiors amb Onil, el poble de l'Alcoià on va nàixer al 1923, i amb la mateixa València, que, en la postguerra, entenia com una ciutat pròdiga en provincianisme. Es va arriscar a desplaçar-se a París durant deu anys. Allí, en la penúria material, es va establir el 1949, i va descobrir la tradició avantgardista europea. Es va comprometre en l'eclosió d'allò que es coneixeria com art neoconcret. Un art que renovaria la confiança en el valor i les condicions de la ciència. Al número

ARXIU RICARD HUERTA

Dues obres de l'autor, dos punts de vista sobre la figura d'Eusebi Sempere. A l'esquerra, un experiment marcat pel càlcul infinitesimal de resonàncies informàtiques. A la dreta, un retrat de la compositora Matilde Salvador. Sempere s'estimava molt la música clàssica, com també els conceptes avançats que hi podien influir.

Mossos d'Esquadra Curs intensiu

Inicis: 6 de febrer, dimarts de 17 a 22 hores o 10 de febrer, dissabtes de 9 a 14 hores. En els darrers sis anys 734 alumnes d'Adams han ingressat en la Policia de Catalunya.

Altres oposicions: Bombers, Agents rurals, Tècnics de Serveis Penitenciaris, etc.

Classes presencials, matrícula gratuïta, abonant només els mesos en què hi assisteixi. Classes a distància.

Informi's i rebí gratuïtament guia específica de l'oposició que desitgi.

ADAMS
www.adams.es

Tel. 93 476 66 00

Bailèn, 126. 08009 Barcelona
Rambla de Catalunya, 121. Barcelona
Provença, 388. 08025 Barcelona

CENTRE D'ESTUDIS ADAMS

25 de la revista *Croniques d'art vivint*, de 1971, Sempere escrivia: "Nosaltres, els pintors, som gent modesta, i la ciència és poderosa". Modèstia, poder sobre fragilitat, prospecció: les característiques d'un artista, revisades ara miyjançant aquesta exposició a la Universitat de València.

La significació total. Des del 5 de febrer, i durant dos mesos, la Sala d'Exposicions de la Nau d'aquesta Universitat acollirà una mostra sobre Sempere que investiga la significació total del creador. "Eusebi Sempere. De l'art al microxip", comissariada per Ricard Huerta, director d'activitats culturals del Vice-rectorat de Cultura, explora l'obra gràfica del pintor. L'any 1998, l'IVAM va programar una antològica de Sempere. Després, la Universitat Politècnica va exposar l'obra dels seus anys de formació. I el Museu de la Universitat d'Alacant, també els seus gravats i litografies, i les seues serigrafies. La mostra valenciana completa l'anàlisi de les serigrafies i gravats amb la revisió dels dibuixos de l'autor. Dibuixos en els quals l'artista podia acudir a la figuració. Serigrafies on donava ales a la geometria.

El conjunt de l'obra gràfica de Sempere, qui va arribar a formar part del grup Parpalló, no havia estat reunit a València. Aquesta iniciativa enceta la plasmació d'un conveni de col·laboració d'activitats entre les universitats d'Alacant i de València. L'elecció de Sempere, creador lligat a totes dues zones del País Valencià, ressalta la coordinació d'esforços. "El seu treball i la seua trajectòria són absolutament moderns", opina Ricard Huerta.

"Mentre molts dels seus companys es conformaven en València, ell va assumir una formació europea molt actual, que el va dur d'Onil a València, de París a Madrid, de Conca a Alacant"; "El seu interès en l'aplicació a l'art dels avenços de la informàtica i en la música electroacústica [origen del so *techno* d'avui], el situa en una posició de privilegi com a pioner", afirma Huerta.

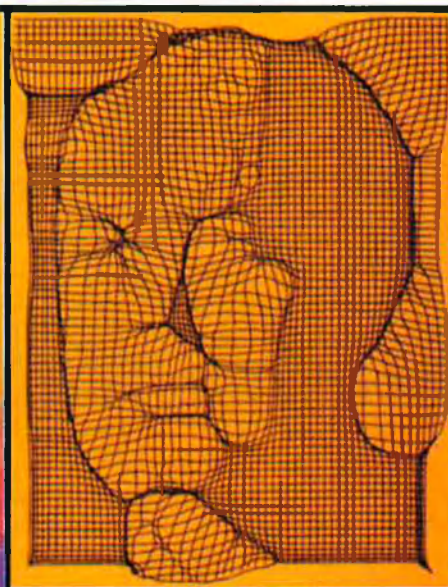
Computadores. Ricard Huerta reflecteix en el catàleg de l'exposició –que, a través d'escrits d'especialistes molt diversos, ofereix una visió plural de la vida, obra i mort de l'artista–, com en l'obra gràfica de Sempere domina la tècnica de la serigrafia, "un procés industrial que es fa servir per a fabricar els circuits integrats dels ordinadors".

Els camins de les connexions d'aquests circuits integrats són traçats per uns materials conductors impresos amb serigrafia sobre plaques del circuit. "I un dels primers a utilitzar serigrafies a Europa va ser Sempere, a les darreries dels cinquanta". "En la factura dels seus treballs –apunta Huerta– podem percebre el mateix tarannà que domina els tramats de línies que veiem als circuits integrats".

Ara, quan els ordinadors faciliten l'erecció de múltiples creacions artístiques, estem acostumats a aquesta precisió, però fa més de trenta anys, Sempere va desenvolupar una feina manual titànica –precisada a través del seu únic ull amb visió– per inundar de rigor lluminós i geomètric les seues composicions. Va saber adequar la seua obra a les primeres investigacions que es van fer al Centre de Càlcul de la Universitat Complutense de Madrid.

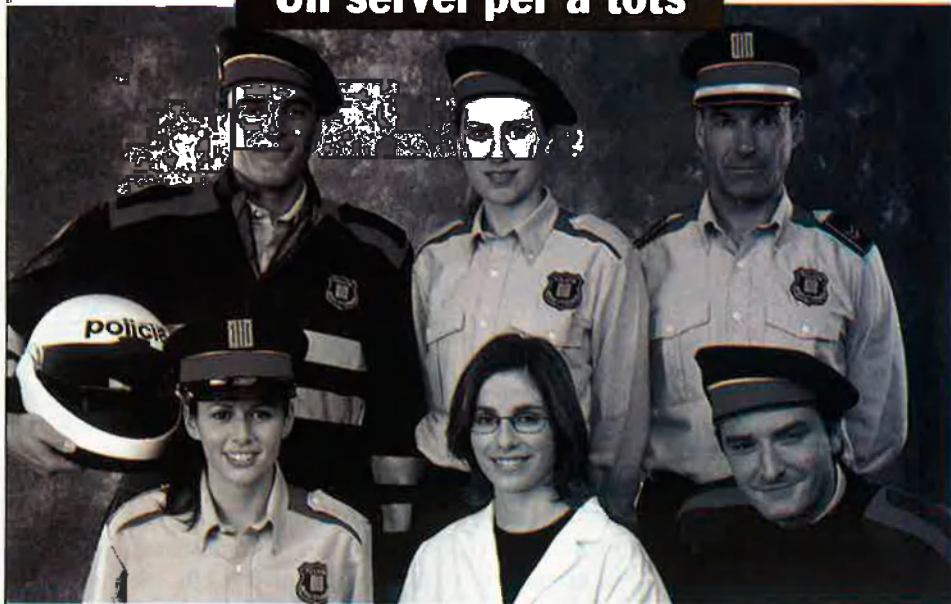

MUSEU UNIVERSITAT D'ALACANT

A l'esquerra, una serigrafia de la sèrie *Cançó*, on Sempere busca la llum. A la dreta, un autoretrat futurista confeccionat amb una tècnica que, premonitòriament, l'equipara al treball per ordinador.

Un futur per a tu
Un servei per a tots

Fes-te mosso d'esquadra

840 places

Presenta la teua sol·licitud abans del 30 de gener de 2001.

Si vols més informació:

0127 atenció
ciutadana
InteCat

Generalitat
de Catalunya

<http://www.gencat.es/mossos>

Mort. Assassinat. Robatori

El catàleg de l'exposició de la Universitat de València compon tot un panorama professional i íntim de Sempere en la vida i en la mort. Especialistes en la seua figura, com Maria Marco o Pablo Ramírez, investiguen la vitalitat del seu art. Ricard Huerta o Joaquín Palacios, membre del Grup d'Homicidis de la policia judicial de la Guàrdia Civil en Madrid, aporten punts de vista singulars sobre el pintor.

Huerta, entre altres apunts, entrevista Conxa, la germana de Sempere. Ella recorda, amb senzillesa colpidora, com l'artista va ser enterrat en l'església de la Santa Faç d'Alacant. Joaquín Palacios parteix de la seua mort per parlar d'altres morts. La mort, per exemple, de Roberta González, filla de l'escultor Juli González i íntima de Sempere. El creador alacantí va rebre com a regal nombroses creacions de Juli González –Sempere va ser difusor de la seua obra a l'estat espanyol– i es va perfilar com a hereu de Roberta i del llegat del pare. Però Roberta va aparèixer morta a distància del seu domicili francès, tot i que la seua malaltia li impedia caminar. El llegat de Juli González no va arribar a Sempere, però les peces que ell ja tenia passaren a mans del seu propi hereu, Abel Martín, el gravador amb qui va compartir part important de la seua vida professional i personal. El 1993, Martín va ser assassinat al seu domicili madrileny: li clavaren en el front una barreta metàl·lica. Li varen sustraure part de la col·lecció d'art seua i de Sempere: peces de Juli González, figures d'art sacre i quadres de Mompó i Poliakoff. La investigació, a la qual es va abocar Joaquín Palacios, apunta que els autors foren dos germans, els fills del doctor Montezuma, un metge que, a Portugal, va tractar Sempere de la seua malaltia. Palacios va recuperar a Portugal algunes figures d'art sacre. A finals del 1993, els germans foren detinguts, però quedaren en llibertat per falta de proves i avui pesa sobre ells ordre de crida i cerca. A finals de 2000, la Guàrdia Civil va recuperar a Brussel·les obres de Juli González desaparegudes en aquell robatori. Palacios lamenta que les autoritats judicials portugueses no hagen col·laborat realment en la resolució del cas. Però no perd l'esperança que els assassins puguen ser jutjats... algun dia. **J. M. O.**

Dues serigrafies: a l'esquerra, *Serpentin 1*. A la dreta, l'anomenada *Ataurique*.

L'any 1968 també va col·laborar amb l'empresa informàtica IBM en la realització d'una escultura, un mòbil musical dins de la tendència de l'electroacústica. La seua amistat amb compositors com Matilde Salvador, Cristóbal Halfter, Tomás Marco o Luis de Pablo li obriren la perspectiva d'un ampli coneixement musical. "L'escultura mai no va ser acabada –recorda Ricard Huerta–, però ens en queden els dibuixos preparatoris i també una maqueta". També això es revisarà a l'exposició.

El comissari de la mostra entén Sempere com un artista-mar que arreplega rius artístics molt presents. Preocupat per transmetre al públic –sobretot als joves– el llegat ample d'aquest creador alacantí que va trobar la mort l'any 1985, Huerta ha reforçat en l'exposició la connexió de Sempere amb la informàtica i la música.

Així, les obres geomètriques del creador han inspirat un programa interactiu amb possibilitats de composicions plàstiques i musical. Durant la mostra,

un ordinador projectarà en la paret manipulacions d'imatges i sons deutores de l'univers de Sempere, en les quals hi podran influir els assistents. El dia 9 de febrer, al Col·legi Major Lluís Vives, se celebrarà un concert de piano i veu –la soprano Paqui Ortí– amb repertori de músics coetanis o amics de Sempere. També hi ha previst un altre concert de música electroacústica composta per músics avantguardistes que mantingueren relació amb Sempere.

S'efectuaran visites a l'exposició comentades pel mateix Huerta, el periodista Enrique Cerdán Tato –que va conèixer molt directament l'artista– o la seua amiga Matilde Salvador.

I la base de tot seran més de ciquanta obres gràfiques plenes de profunditat i devoció creativa, que recorden l'esperit d'un home que es va imposar al seu temps. No hi haurà, en canvi, com s'havia previst en principi, un anunci lluminós amb les lletres "S-E-M-P-E-R-E". La IBM no ha volgut participar en la idea, i el no s'ha pogut finançar: les grans corporacions obliden fàcilment els deutes artístics.

Joan M. Oleaque